

Systematiskt register:LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

sid. Visförteckning ur Anders Sandgrens visböcker.

- 10 I: Majvisa: Ack ljuvlig tid när träm på marken bära frukt....
alla blad och blommor giva lukt. Ack ljuvlig tid!...
- 13 I: Staffansvisa: Staffan var en stalldräng, en stalldräng.....
- 15 I: Det var två säta vänner, som höll varandra kär.....
- 17 I: Tomelillavisan: Långt för hälsicke hän uti Malmöhus län.....
- 19 I: Palekattvisan: Stina lilla snärta - hade skänkt sitt hjärta - till en...
- 21 I: Orkanen som rasade julenatten 1902:
Mossbelupen hydda invid vägen stod. Almeträden skydda dem för stormens .

2415

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

J: 63
W: b
10.

x
Majvisa. (Tormastorp. Ö.Sallerups sn. Frosta hd.)

Majvisa

Ack ljuvlig tid.

1. Ack ljuvlig tid när träen på marken bära frukt,
alla blad och blommor giva lukt.
Ack ljuvlig tid när fåglar i skogen kvittra
var på sitt sätt lovsjunga Gud.
Alla blad och blommor tittra, och bergen giva ljud.
2. När vi vår tid i ängar, skogar, lund och mark
från en till annan ljuvlig park i ro och frid
få leva och avhöra en härlig sång i klar musik,
den hört har intet öra, den honom vara lik.
3. När abulen bär och allehanda härlig frukt
behaglig smak med ljuvlig lukt oss vara här.
När klara vattnet rinner, så klart som vore det kristall
och man för solen finner en sjöbedjupan dal.

4. Ack ljuvlig tid är det ej lust att leva här
då man är fri från allt besvär. Ack ljuvlig tid!
Men ett bör man dock märka, att döden alla ljuta skall
Kan det ej ängslan verka, ty där finns glädjen all.
5. Betänk nu väl, hur falsk den lusten vara må,
som här så snart en ända få. Betänk dig väl!
I dag är man en herre. I morgon är man kall i mund.
De större med de smärre har fallit i var stund.
6. Rikedom och ståt och allt som här nu glindra må
man icke mera tänker på. Ja, rikedom och ståt.
Men döden gör oss lika igenom sina skarpa skott
både fattiga och rika, han tar dem alla bort.
7. Jag ej förstår vad härlighet och fröjd försann
man gär i världen finna må. Jag ej förstår.
Men himmelen allena, han evig är och bliva skall,
ty det är den tillmenta, ty där finns glädjen all.
8. Där hörs ej gråt, ej sjukdom, pest och dyran tid,
ej krig, ej örlig, fält och strid, ej klagolåt.
Men där finns fröjd och gamman i himmelsk fröjd

2415

12³

med änglars ton, dem Gud ger allesamman,
spån tro uppå Hans Son.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

9. Ett ljuvligt stånd, där Herrens hus och tempel är
ty sol och måne lysa där. Ett ljuvligt stånd!
Där livsens vin det klara, Som Gud och Lammet rinna må
och livets träd det rara uppå dess gator stå.
10. Ack himmelsk fröjd, där portarne av pärlor är
Grundvalarne av stenar, skär. Ack himmelsk fröjd!
Jag är av sorg betungad, men gläds när som jag tänker på
vad fröjd och evig hugnad Guds barn de skola få.
11. Lev alltod så, att du må denna lust och fröjd
en gång få uti himmelsk höjd. Lev alltid så!
Ej någon ro vi finna på denna världens usla borg.
Vår hela levnads timma är idel möda, sorg.
12. Förlåt min synd o, store Gud och Fader huld!
För Din Sons bittra pinas skull förlåt min synd!
Och styrk mig med Din anda, att jag från denna jämmerdal
får flytta till det landet, som är Din fröjdesal.

2415

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

J:
W.A.
/3

Staffansvisa (Frosta hd. Ö.Sallerups sn. Tormastorp)

Staffansvisa

1. Staffan var en stalldräng, en stalldräng.
Han vattnade sina fålar fem I ra, i ra i tjongfaderalla
Gossar låtom oss lustiga vara en gång jul om året bara.
Tralladeralad trallalla.
2. De två de voro röda, ja röda.
De skulle förtjäna deras föda I ra osv.
3. De två de voro svarta, ja svarta.
De voro lika starka. I ra osv.
4. Den femte den var appelgrå, ja appelgrå.
Den rider själva Staffan på I ra osv.
5. Mannen den heter Joakim, ja Joakim.
Han bjöd oss alla stiga in. I ra osv.
6. Hustrun hon heter Sara, ja Sara.
Hon bjöd oss av det klara I ra osv.
- Staffan var en.

2415

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2
14

7. Dottern hon hette Anna, ja Anna.
Hon bjöd oss öl av kanna. I ra osv.
8. Diorna de voro nätte, ja nätte
De gävo oss nötter och äpple I ra osv.
9. Nu tacka vi för mad och skänk, ja mad och skänk
och allt vad gott vi fått i dag I ra osv.
10. Sen resa vi ja härifrån, ja härifrån.
Vi komma igen idag om ett år I ra osv.
11. Så resa vi till Vidabäck, ja Vidabäck.
Där fryser isa i vårt skägg i ra, i ra i tjongfaderalla
Gossar låtom oss lustiga vara
en gång jul om året bara.

2415

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1-2
d:
15

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

16.
2.

Två såta vänner (Folkvisa fr. Östergötland)

Två såta vänner

1. Det var två såta vänner, som höll varandra kär.
Det kär. Den ena for till främmande land ifrån sin fästemö.
Den ena for till främmande land ifrån sin fästemö.
2. Den ungersven skull skall bortesa ifrån sin hjärtans vän.
"Låt ingen Dig bortlocka, till dess jag kommer igen!"
3. När ungersven var bortrester, fick hon en annan kär,
som henne väl behagade allt efter sitt begär.
4. När ungersven detta spörja får, fick han ett annat mod.
Han sadlade upp sin gångare grå, red sig dit bröllopet stod.

1.

sig.

ns liv.

sitt liv.

2415

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1-2
J:
17

Tommelillavisan.

Tommelillavisan

1. Långt för hälsicke hän uti Malmöhus län
i en socken, som heter Tommelilla.
Blev ja fostrader opp. Ja, min liv o min kropp
va dä där ja ble bekanter me Nilla.
Ännu i denna dag ja så tydligen minges
hur som ja kände mej så ovanlig te singes
när som ja första gången fick blia på hinges --- Sjung hopp...

2. O ja sa na så här? Jesses va ja ä kär
Du ä den grannaste gräbban i Skåne.
O så kösste ja na o hon mej o sa så här:
De ä gott! Tack ska du ha här för låne.
för vi va riktigt glada vi två i en andra
o vid varandras sida så glada vi vandra
när hon lofte mig att inte bry sej om andra. ---Sjung hopp...

2415

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

7: 1-2
19

Palekattvisan

Palekattvisan.

1. Stina, lilla snärta - hade skänkt sitt hjärta-
till en gosse uti byn - hennes lille hjärtgryn.
Men, ack flickor många- ville honom fånga,
ty han var den stiligaste gosse i byn
Gudagåva.
2. Är det jag vill lova - vara ung och glad
och ha sin lilla hjärteskatt.- skatt och sjunga,
dansa medde unga - svänga med sin hjärtevän uti en
pallekatt.
3. Dukas Olas Hilda - var ibland de milda
tänkte troligen som så- ingen kan väl mig motstå.
Nisse är så vacker - jag får nervattacker
om jag inte genast honom kan till fästman få
Gudagåva.
4. Länsmannens vackra Emma- ville själv bestämma
vem som ändå ginge an - att för henne ta till man.
Nisse var den ende, som hon vacker nog och värdig denna lycka fann
Gudagåva.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

5. Prästens lilla Anna - även fick besanna
att den rätta kärlek - ännu lever länge än.
Hon blev kär i Nisse- gemene glade prisse,
Tänkte han må bli min egen käre lille vän
Gudagåva.
6. Klockarens Maria - var så djärv att fria:
Nisse om du vill ha mej - ska ja troget älska dej.
Jag har tio tusen - som kanske gör susen.
Nisse, får jag bli din egen lilla gumma säj!
Gudagåva.
7. Nisse Stina trogen - bad dem dra åt skogen.
Stina ej det minsta ful - gifter jag mig med om jul.
Sen när fåglar drilla - köper jag en villa,
hissar svenska flaggan där var söndag
blå och gul //

2415

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

J. 1-2
21

Orkanen, som rasade julenatten 1902.

Orkanen, som rasade
julnatten 1902.

Mossbelupen hydda invid vägen stod.

Almeträden skydda dem för stormens hot.

Mörka skyar, tordön lyar lagas fram med stormens brus.

Deras skuggor dölja klara stjärnors ljus.

2. Våldsamt stormen rasar uti Julehatt
sprider nöd och fasa i den mörka natt.
Träd uppräckas, hus syns falla. Stormens ande framåt går.
Men den gamla hyddan ännu skyddad står.
3. Skyhögt vägen bräcker över havets bryn.
Hemskt orkanen väcker alla folk i byn.
Skepp förstöras och av vägen föras mångt vrak i strand
och dess like näppe någon minnas kan.

4. I små fiskarkojor, som vid stranden står
havet upp sig höjet, vattnet snart dem når.
Jämmer höres och av männen föres barn och kvinnor bort.
Nöden står för dörren med ett slag så hårt.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

5. Natten slöt sin bama, dagen inne är.
Av förtvivlan slagna står så mången där.
Allt förstöres och till hjärtat röres mången kind så våt.
Barn och kvinnor ropa: Far, var är vår båt?

6. Skogens stora jätter måste böja sig.
där orkanen tränger fram på mossig stig.
Och på havet blir begravet mången käck och modig man,
som uttröttad äcke längre kämpa kan.

7. Mörk var julenatten. Hemskt orkanen tjöt.
Stilla aftonstjärnans klara sken dog ut
Som ett minne för mångt sinne julenatten ännu står.
Aldrig från mitt minne den ifrån mig går.

(Diktad av Olof Jönsson,

Barsebäck).